

en Udtalelse, som jeg før fremsatte med Hensyn til Valget, paa den Maade, han gjorde. Jeg har blot sagt, at det, Højre maa ønske i dette Tilfælde som i andre Tilfælde, er, at der sker den retfærdigst mulige Fordeling af Pladserne i en Kommission, og at i det Tilfælde, Venstre-reformpartiet ikke ved egen Magt skulde kunne sætte en saadan Fordeling igennem — hvad det for øvrigt udmærket godt kan —, ville vi selvfølgelig yde vor Støtte til alt, hvad der tilstræber Retfærdighed, uafhængig af, om det er vore egne Folk, vi derved komme til at støtte.

Jeg maa tilføje, at det, jeg i min første Udtalelse spurgte det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) om, var, om ikke det ærede Medlem og hans Gruppe vilde følge den forrige Folketingsformands Eksempel og muliggøre et nyt Valg til Forsvarskommissionen, da den Forudsætning, som var til Stede den Gang Medlemmerne af Gruppen blev indvalgte i Kommissionen, ikke længere er til Stede. For Højre har det ikke nogen nævneværdig Betydning at faa et Medlem indsat ved Valget. Tværtimod, vi ville være overmaade tilfredse ved at blive holdte udenfor. Det, jeg ønsker, er blot, at Kommissionen ikke har en Sæmsætning, der er saa uoverensstemmende med Forholdene her i Tinget, som den er i Øjeblikket, hvor det ledende Flertal her, hvis det foreslaaede Valg gaar igennem, ikke har Flertal blandt de af Folketinget valgte Medlemmer i Kommissionen, og det er en Uting. Det er urimeligt, og det er saa meget mere urimeligt, som ogsaa den af Regeringen i sin Tid udpegede Formand for Kommissionen, som er Medlem af dette Ting, ikke heller er Medlem af Venstre-reformpartiet. Det var for at bringe lidt Orden i dette Kaos, at jeg rettede min Henstilling til det ærede Medlem for Ringsted, idet jeg, om de to Medlemmers Mandatnedlæggelse skulde finde Sted, med stor Tilfredshed ser Venstre-reformpartiet besætte begge Pladser, om det ønsker det.

Fogtmann: Med Hensyn til Navnet paa det ny Parti, som er draget ind i denne Forhandling, skal jeg sige, at jeg ikke vil give mig til at grublisere over, om det er beskedent eller ubeskedent. Lad det Spørgsmaal staa aabent. Men jeg vil sige, hvad Navnet betyder. Det betyder en Fortsættelse af en gammel Tradition. Naar Venstre forlod de Grund-sætninger, hvorpaa det var blevet valgt, og som Vælgerne vare berettigede til at forudsætte, at det vilde følge, og der

maatte udsondre sig en i Øjeblikket mindre Flok, som vilde fortsætte Traditionen, tog denne Flok Navnet „Folketingets Venstre“. Det var det, der skete, den Gang, dette Navn første Gang kom frem, i 1878 efter 8de Novemberforliget. Da der den Gang var en Del Venstremænd, som mente det samme som vi nu, at den største Del af Venstre havde forladt den lige Linie, de vare satte til at værgе, kaldte de sig „Folketingets Venstre“, uagtet de ikke vare det store Parti i Folketinget. Det var dem, som vilde fortsætte Traditionen paa Folketingsvælgernes Vegne.

Hvad dernæst angaar vor Stilling i Forsvarskommissionen med 3 Medlemmer, paa hvis Vegne jeg dog ikke har noget Mandat til at tale, vil jeg sige, at det er rart nok, at vi have Lov til at overveje vor Stilling. Det faa vi Lov til at det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) — jeg har for Resten ikke tænkt at spørge de Herrer derom —, og det kan være saa meget des bedre, saa komme vi ikke til at trættes om den Ting. Men saa vil jeg nævne en Ting, der kan være et Moment ved vore Overvejelser og et Moment af ganske anden Vægt og Betydning end Udtalelser, selv om de stamme fra saa mægtige Røster som det ærede Medlem for Løvel og det ærede Medlem for Frederiksberg, og det er Hensynet til Vælgerne. Sagen er nemlig, at formelt ere Forsvarskommissionens Medlemmer ganske vist valgte af Folketingets Medlemmer, men i Virkeligheden er det ubestrideligt Meningen, at de staa som Repræsentation for den danske Vælgerbefolkning. Og i Øjeblikket passer ganske vist Forholdet i denne Repræsentation ikke absolut med Tallene her i Folketinget, men der er dog ingen, som kan sige, om det ikke passer eller netop skulde forskydes i modsat Retning, naar vi tage Hensyn til den danske Vælgerbefolkning. Min Stilling i dette Spørgsmaal er kendt. De Herrer sige, at det maatte den ikke være. Men den er kendt, og den var kendt, førend jeg nogen Sinde traadte ind i Forsvarskommissionen. Den er det den Dag i Dag, og jeg har endnu ikke fra nogen Side, hvor der tales med en Røst, som skulde kaldes Venstre, hørt andet, end at den har faaet den fulde Tilslutning fra Vælgerne Side, ja, der er endog rettet Opfordring til mig fra Masser af Røster, fra Hundreder og Tusinder af Røster, som sagde: Bliv blot paa din Plads i Forsvarskommissionen, vi kende din Stilling, vi billige den og fortrøste os